

سوال ۱ (الف):

کلونینگ DNA یک تکنیک زیست شناسی مولکولی است که بسیاری از کپی های یکسان از یک قطعه DNA مانند یک ژن می سازد. در یک آزمایش کلونینگ معمولی، یک ژن هدف در یک قطعه دایره ای از DNA به نام پلاسمید وارد می شود. پلاسمید از طریق فرآیندی به نام تبدیل به باکتری وارد می شود و باکتری های حامل پلاسمید با استفاده از آنتی بیوتیک ها انتخاب می شوند. باکتری های دارای پلاسمید صحیح برای ساختن DNA پلاسمید بیشتری یا در برخی موارد برای بیان ژن و ساخت پروتئین القا می شوند. قدم های کلی به صورت زیر هستند:

۱. برش دادن پلاسمید و در ژن paste کردن. این فرآیند به آنزیم های محدود کننده (که DNA را قطع می کند) و DNA لیگاز (که به DNA می پیوندد) متکی است.
۲. وارد کردن پلاسمید در باکتری. از آنتی بیوتیک برای شناسایی باکتری هایی که پلاسمید را گرفته اند استفاده میشود.
۳. تعداد زیادی باکتری حامل پلاسمید پرورش داده میشوند و از آنها به عنوان "کارخانه" برای تولید پروتئین استفاده میشود. سپس پروتئین را از باکتری ها برداشت کرده و آن ها را تصفیه میکنند.

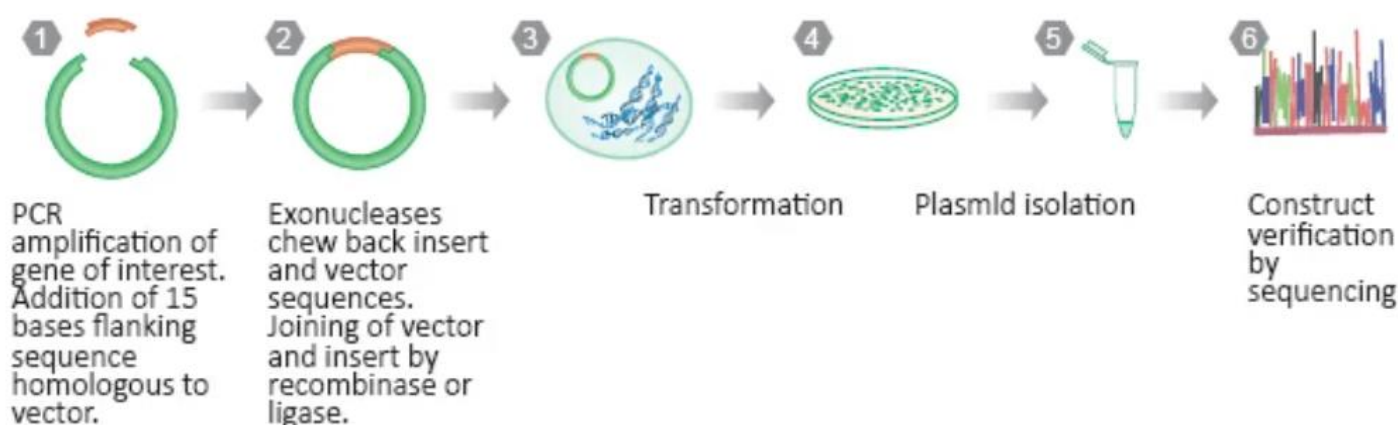
DNA Cloning سنتی معمولاً به استفاده از اندونوکلازهای محدودکننده (Restriction enzyme(RE)) برای تولید قطعات DNA با توالی های انتهایی مکمل خاص که قبل از تبدیل می توانند به یک DNA لیگاز متصل شوند، اشاره دارد. این معمولاً شامل آماده سازی یک قطعه DNA برای شبیه سازی (درج) و یک پلاسمید DNA خودتکثیر شونده (وکتور) با برش با دو آنزیم محدودکننده منحصربه فرد است که در کنار توالی DNA قرار دارند و در محل ترجیحی درج وکتور وجود دارند، اغلب سایت کلونینگ چندگانه (MCS) نامیده می شود. با استفاده از دو RE مختلف، دو انتهای ناسازگار تولید می شود، بنابراین درج مجبور می شود به طور جهتی کلون شود، و پس زمینه تبدیل بردار مجدد پیوند شده به تنهایی کاهش می یابد. کلونینگ جهت دار اغلب برای حفظ یک چارچوب خواندن باز یا نیازهای موقعیتی دیگر با عناصر تنظیم کننده سیس-اثر مفید است. کلونینگ غیر جهت دار نیز می تواند با انتهای سازگار تولید شده توسط یک آنزیم محدود کننده انجام شود. در این مورد، کلون ها باید غربال شوند تا مشخص شود که جهت گیری ژن صحیح است. به طور معمول، وکتور باید دفسفریله شود تا از خود بستن، که مستقیماً با درج رقابت می کند و کارایی واکنش کلونینگ را کاهش می دهد، جلوگیری شود.

توضیحات تکمیلی در مورد آنزیم های محدود کننده و همچنین DNA لیگاز در ادامه آمده است: کلونینگ سنتی، که کلونینگ PCR نیز نامیده می شود، به استفاده از واکنش زنجیره ای پلیمرز (PCR) برای تقویت توالی الگوی مورد نظر (معمولاً ژن مورد نظر) و افزودن مکان های محدودکننده به انتهای توالی نیاز دارد. از آنزیم های محدود کننده برای برش الگوی مورد نظر و بردار هدف استفاده می شود و DNA لیگاز برای اتصال انتهای چسبنده الگو و وکتور به یکدیگر استفاده می شود. کلونینگ سنتی امکان دستکاری توالی DNA انعطاف پذیر را فراهم می کند، که ساخت تقریباً هر ساختار دلخواه را تسهیل می کند. با این حال، چک پوینت ها و روش های بهینه سازی مورد نیاز برای کلونینگ سنتی می توانند دست و پا گیر باشند، و معرف (reagent) های مورد نیاز می توانند گران باشند.

از معایب کلونینگ سنتی این است که مکان‌های هدف آنزیم محدودکننده را می‌توان در طول یک توالی DNA خاص تکرار کرد، که می‌تواند گاهی اوقات شناسایی آنزیم‌های محدودکننده سازگار را که درج یا بک بون را تنها در محل مورد نظر پروژه کلونینگ برش می‌دهند، دشوار کند. شبیه‌سازی آنزیم محدودکننده نیز یک اسکار کوتاه در توالی DNA بر جای می‌گذارد و در مقایسه با سایر روش‌های شبیه‌سازی زمان‌بر است. همچنین محدودیت‌های احتمالی توالی به دلیل حضور و/یا ترجمه محل محدودیت نیز از معایب این روش است.

۱. Seamless cloning

این فناوری کلونینگ نیاز به آنزیم‌های محدود کننده را از بین می‌برد. این اتفاق زمانی سودمند است که یک عملیات درج حاوی تعدادی مکان محدود کننده در توالی خود باشد، و شناسایی آنزیم‌های محدود کننده ای که ژن مورد نظر (Gene of interest) را در طول فرآیند کلونینگ برش نمی‌دهند، دشوار است. این فناوری از نو ترکیبی همولوگ بهره می‌برد و تغییرات زیادی در این تکنیک وجود دارد. به طور کلی، این روش شامل افزودن توالی‌های کناری به طول تقریبی ۱۵ جفت باز به هر دو قسمت درج و بردار از طریق PCR است. اگزونوکلازها برای جویدن توالی‌های درج و وکتور استفاده می‌شوند و DNA با استفاده از آنزیم‌های رکامیناز یا DNA لیگاز به هم متصل می‌شود. با توسعه کیت‌هایی که قبلاً حاوی وکتور هدف و ترکیبی اختصاصی از آنزیم‌های مورد نیاز برای واکنش نو ترکیبی هستند، ساده شده است. در ادامه تصویر شماتیک این روش آمده است:

۲. TA Cloning

۳. Ligation Independent Cloning

۴. Gibson cloning

$$\frac{dA}{dt} = -k * [A][E] \rightarrow \text{نیاز به حل معادله دیفرانسیل} \rightarrow \frac{\frac{dA}{dt}}{A} = -k[E] \rightarrow \int \frac{\frac{dA}{dt}}{A} dt = \int -k[E] dt$$

$$\rightarrow \log(A(t)) = -k[E]t + c_1 \rightarrow A(t) = e^{-k[E]t+c_1} = c_1 e^{-k[E]t} \text{ where } c_1 \text{ is constant}$$

$$\frac{dE}{dt} = -k[A][E] + k[A][E] = 0 \rightarrow E(t) = E_0$$

$$\frac{dB}{dt} = +k[A][E] \rightarrow B(t) = \int k[A][E] dt = \int k * c_1 e^{-k[E]t} [E] dt = -c_1 e^{-k[E]t} + C$$

$$\frac{dA}{dt} = -k[A]^3 \rightarrow \text{نیاز به حل معادله دیفرانسیل} \rightarrow \frac{\frac{dA}{dt}}{A^3} = -k \rightarrow \int \frac{\frac{dA}{dt}}{A^3} dt = \int -k dt$$

$$\rightarrow -\frac{1}{2A^2} = -kt + c_1 \rightarrow A(t) = \frac{1}{\sqrt{2kt - 2c_1}} = \frac{1}{\sqrt{2kt + c_1}} \text{ where } c_1 \text{ is constant}$$

$$\frac{dB}{dt} = +k[A]^3 \rightarrow B(t) = \int k[A]^3 dt = \int \frac{k}{(2kt + c_1)^{1.5}} dt = -\frac{1}{\sqrt{2kt + c_1}} + C$$

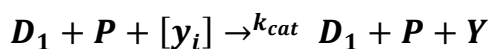
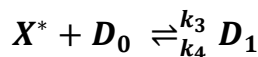
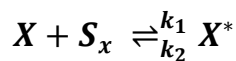
$$\frac{dA}{dt} = -k_1 * 3 * 2 * [A]^3 [B]^2 + k_2 [C][D] + K_3 [C][D]$$

$$\frac{dB}{dt} = -k_1 * 3 * 2 * [A]^3 [B]^2$$

$$\frac{dC}{dt} = +k_1 * 3 * 2 * [A]^3 [B]^2 - k_2 [C][D] - K_3 [C][D]$$

$$\frac{dD}{dt} = +k_1 * 3 * 2 * [A]^3 [B]^2 - k_2 [C][D] - K_3 [C][D]$$

$$\frac{dE}{dt} = K_3 [C][D]$$

روال کلی و خلاصه حل به این صورت است که ابتدا معادلات دیفرانسیل مربوط به واکنش ها را نوشته و سپس با انجام فرضیاتی معادلات دیفرانسیل را ساده کرده و حل میکنیم تا به نرخ تولید پروتئین برسیم.

$$\frac{dX}{dt} = -k_1[X][S_x] + k_2[X^*]$$

$$\frac{dS_x}{dt} = -k_1[X][S_x] + k_2[X^*]$$

$$\frac{dX^*}{dt} = +k_1[X][S_x] - k_2[X^*] - k_3[X^*][D_0] + k_4[D_1]$$

$$\frac{dD_0}{dt} = -k_3[X^*][D_0] + k_4[D_1]$$

$$\frac{dD_1}{dt} = +k_3[X^*][D_0] - k_4[D_1] - k_{cat}[D_1][P][y_i] + k_{cat}[D_1][P][y_i]$$

$$\frac{dP}{dt} = -k_{cat}[D_1][P][y_i] + k_{cat}[D_1][P][y_i] \rightarrow P(t) = P_0$$

$$\frac{dy_i}{dt} = -k_{cat}[D_1][P][y_i]$$

$$\frac{dY}{dt} = +k_{cat}[D_1][P][y_i] \triangleq v \text{ نرخ تولید پروتئین}$$

از آنجایی که حل معادلات دیفرانسیل بالا ساده نیست، باید پاسخ را تقریب زد. برای این کار دو انجام میدهم:

۱. فرض میکنیم که دو واکنش اول دارای فرض زیر هستند: quasi-steady state در نتیجه این دواکنش سریعاً به حالت پایدار خواهند رفت و میتوان معادلات دیفرانسیل تغییرات اجزای واکنششان را برابر با صفر گرفت و معادلات را به صورت زیر بازنویسی نمود.
۲. فرض میکنیم $K_1 \cdot K_2 \cdot K_3 \cdot k_4 \gg K_{cat}$ یعنی این که دو واکنش اول بسیار سریعتر تر از واکنش تولید پروتئین هستند.

ادامه حل با فرضیات بالا در صفحه بعد آمده است.

$$\frac{dX^*}{dt} = +k_1[X][S_x] - k_2[X^*] - k_3[X^*][D_0] + k_4[D_1] = 0$$

$$\rightarrow +k_1[X][S_x] - k_2[X^*] = +k_3[X^*][D_0] - k_4[D_1]$$

$$\frac{dD_1}{dt} = +k_3[X^*][D_0] - k_4[D_1] - k_{cat}[D_1][P][y_i] + k_{cat}[D_1][P][y_i] = 0$$

$$\rightarrow +k_3[X^*][D_0] - k_4[D_1] = 0 \rightarrow k_1[X][S_x] - k_2[X^*] = 0$$

$$\rightarrow [X^*] = \frac{k_1[X][S_x]}{k_2}$$

$$\rightarrow [D_1] = \frac{k_3[X^*][D_0]}{k_4} \rightarrow [D_1] = \frac{k_1 k_3 [X][S_x][D_0]}{k_2 k_4}$$

$$\frac{dY}{dt} = +k_{cat}[D_1][P][y_i] \triangleq v$$

$$v = k_{cat} * \frac{k_1 k_3 [X][S_x][D_0]}{k_2 k_4} * [P][y_i] = k_{cat} * \frac{[X][S_x][D_0]}{k_{d_1} k_{d_2}} * [P][y_i]$$

$$D_{total} = D_0 + D_1 \rightarrow D_0 = D_t - D_1 \cdot FO_2 = \frac{D_1}{D_{total}}$$

$$X_{total} = X + X^* \rightarrow X = X_{total} - X^* \cdot FO_1 = \frac{X^*}{X_{total}}$$

$$\frac{k_2}{k_1} = k_{d_1} = \frac{[X][S_x]}{[X^*]} \rightarrow \frac{k_{d_1}}{[S_x]} = \frac{X_{total} - X^*}{[X^*]} \rightarrow \frac{k_{d_1} + [S_x]}{[S_x]} = \frac{X_{total}}{[X^*]} \rightarrow [X^*] = \frac{X_{total} * [S_x]}{K_{d_1} + [S_x]}$$

$$\frac{k_4}{k_3} = k_{d_2} = \frac{[D_0][X^*]}{[D_1]} \rightarrow \frac{k_{d_2}}{[X^*]} = \frac{(D_{total} - D_1)}{D_1} \rightarrow \frac{k_{d_2} + [X^*]}{[X^*]} = \frac{D_{total}}{D_1} \rightarrow D_1 = \frac{D_{total} * [X^*]}{k_{d_2} + [X^*]}$$

$$D_1 = \frac{D_{total} * \frac{X_{total} * [S_x]}{K_{d_1} + [S_x]}}{k_{d_2} + \frac{X_{total} * [S_x]}{K_{d_1} + [S_x]}} = \frac{D_{total} * X_{total} * [S_x]}{K_{d_2} * (k_{d_1} + [S_x]) + X_{total}[S_x]} = D_{total} * X_{total} * A$$

where ($A < 1$)

$$v = k_{cat} * \frac{D_{total} * X_{total} * [S_x]}{K_{d_2} * (k_{d_1} + [S_x]) + X_{total}[S_x]} * [P][y_i] = k_{cat} * \underbrace{D_{total} * X_{total} * P_0[y_i]}_{v_{max}} * A$$

$$a = \alpha_{dil} + \alpha_{deg} \text{ \& } \beta = \text{rate of protein production} \rightarrow \frac{dY}{dt} = \beta - \alpha Y \rightarrow \frac{dY}{dt} = 0 \rightarrow Y_{st} = \frac{\beta}{\alpha}$$

$$\frac{dY}{dt} = \beta - \alpha Y \rightarrow \text{if } \beta = 0 \rightarrow \text{solving Differential equation} \rightarrow Y(t) = Y_{st} * e^{-\alpha t}$$

$$\text{response time} = T_{\frac{1}{2}} \text{ when } Y(t) = \frac{Y_{st}}{2} \rightarrow \text{for assumption above} \rightarrow T_{\frac{1}{2}} = \frac{\log(2)}{\alpha}$$

(الف)

Y_m = concentration of mRNA of gene Y

$$\text{dynamical equation for the concentration of mRNA} \rightarrow \frac{dY_m}{dt} = \beta_m - \alpha_m Y_m$$

$$\beta = \text{protein production rate} = \text{production of } p \text{ copies per mRNA per unit time} = pY_m$$

$$\text{dynamical equation for the protein product} \rightarrow \frac{dY}{dt} = \beta - \alpha Y = pY_m - \alpha Y$$

(ب)

در حالتی که نرخ از بین رفتن mRNA بسیار بیشتر از نرخ کم شدن پروتئین است، میتوان فرض کرد که Y_m در مقایسه با پروتئین بسیار سریعتر به حالت پایدار میرسد. در نتیجه زمان پاسخ mRNA که برابر است با $\frac{\log(2)}{\alpha_m}$ بسیار کوتاه تر از زمان پاسخ پروتئین که برابر است با $\frac{\log(2)}{\alpha}$ است خواهد بود. زیرا همانطور که در صورت سوال گفته شده $\alpha_m \gg \alpha$. در نتیجه میتوان از فرض quasi-steady-state استفاده نمود.

(پ) با توجه به توضیحات قسمت ب میتوان روابط زیر را نوشت.

$$\text{steady - state mRNA} \rightarrow \frac{dY_m}{dt} = 0 \rightarrow Y_{m.st} = \frac{\beta_m}{\alpha_m}$$

$$\beta = \text{protein production rate} = \text{production of } p \text{ copies per mRNA per unit time} = p \frac{\beta_m}{\alpha_m}$$

$$\text{dynamical equation for the protein product} \rightarrow \frac{dY}{dt} = \beta - \alpha Y = p \frac{\beta_m}{\alpha_m} - \alpha Y$$

$$\text{we know: } \frac{dY}{dt} = \beta - \alpha Y \rightarrow \beta = p \frac{\beta_m}{\alpha_m}$$

از آنجایی که فرض strong auto repression داریم $(\frac{X}{K})^n \gg 1$ در نتیجه میتوان از تابع ورودی یک مخرج را حذف نمود و در نتیجه تابع ورودی به شکل زیر در میآید:

$$\frac{dX}{dt} = \frac{\beta K^n}{X^n} - \alpha X$$

برای حل این معادله دیفرانسیل دو طرف تساوی را در X^n ضرب میکنیم و طبق راهنمایی صورت سوال از تغییر متغیر $u = X^{n+1}$ استفاده میکنیم. راه حل به صورت زیر خواهد بود:

$$\frac{du}{dt} = (n+1)X^n \frac{dX}{dt} \rightarrow \frac{du}{dt} = (n+1)X^n * \left(\frac{\beta K^n}{X^n} - \alpha X \right) = (n+1)\beta K^n - (n+1)\alpha u$$

$$\text{now we need to solve this equation: } \frac{du}{dt} = (n+1)\beta K^n - (n+1)\alpha u$$

$$u(t) = u_{st}(1 - e^{-(n+1)\alpha t}) \rightarrow \text{switching to } X \rightarrow X(t) = X_{st}(1 - e^{-(n+1)\alpha t})^{\frac{1}{n+1}}$$

$$\text{response time: } X\left(T_{\frac{1}{2}}\right) = \frac{X_{st}}{2} \rightarrow (1 - e^{-(n+1)\alpha t})^{\frac{1}{n+1}} = \frac{1}{2} \rightarrow T_{\frac{1}{2}} = \frac{1}{(n+1)\alpha} \log\left(\frac{2^{n+1}}{2^{n+1}-1}\right)$$

$$\text{for } n = 1.2.3.4 \text{ we should compare } T_{\frac{1}{2}} \text{ to } T_{\frac{1}{2}} = \frac{\log(2)}{\alpha} \text{ of simple regulation}$$

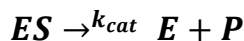
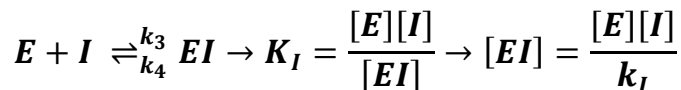
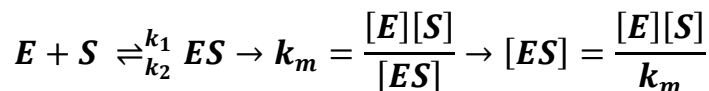
$$n = 1 : T_{\frac{1}{2}} = \frac{1}{2\alpha} \log\left(\frac{4}{3}\right) \rightarrow \text{comparison factor} = CF = \frac{\frac{1}{2\alpha} \log\left(\frac{4}{3}\right)}{\frac{\log(2)}{\alpha}} \approx 0.2$$

$$n = 2 : T_{\frac{1}{2}} = \frac{1}{3\alpha} \log\left(\frac{8}{7}\right) \rightarrow \text{comparison factor} = CF = \frac{\frac{1}{3\alpha} \log\left(\frac{8}{7}\right)}{\frac{\log(2)}{\alpha}} \approx 0.06$$

$$n = 3 : T_{\frac{1}{2}} = \frac{1}{4\alpha} \log\left(\frac{16}{15}\right) \rightarrow \text{comparison factor} = CF = \frac{\frac{1}{4\alpha} \log\left(\frac{16}{15}\right)}{\frac{\log(2)}{\alpha}} \approx 0.02$$

$$n = 4 : T_{\frac{1}{2}} = \frac{1}{5\alpha} \log\left(\frac{32}{31}\right) \rightarrow \text{comparison factor} = CF = \frac{\frac{1}{5\alpha} \log\left(\frac{32}{31}\right)}{\frac{\log(2)}{\alpha}} \approx 0.009$$

با توجه به مقایسه های بالا میتوان به این نتیجه رسید که هرچه قدر مقدار n بیشتر باشد، زمان پاسخ نیز کمتر خواهد بود و در نتیجه سرعت نیز بیشتر خواهد بود.

$$\frac{dP}{dt} = k_{cat}[ES] \rightarrow v_p = k_{cat}[ES]$$

$$[E]_{total} = [E] + [EI] + [ES] = [E] + \frac{[E][S]}{k_m} + \frac{[E][I]}{k_I} = [E] \left(1 + \frac{[S]}{k_m} + \frac{[I]}{k_I} \right) \rightarrow [E] = \frac{[E]_{total}}{\left(1 + \frac{[S]}{k_m} + \frac{[I]}{k_I} \right)}$$

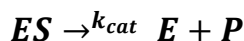
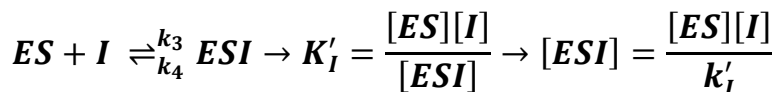
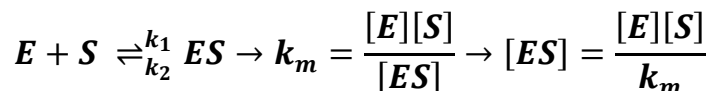
$$[ES] = \frac{[E][S]}{k_m} = \frac{[E]_{total} * [S]}{\left(1 + \frac{[S]}{k_m} + \frac{[I]}{k_I} \right) * k_m} \rightarrow v_p = k_{cat} * \frac{[E]_{total} * [S]}{\left(1 + \frac{[S]}{k_m} + \frac{[I]}{k_I} \right) * k_m}$$

$$k_{cat} * [E]_{total} = v_{max} \rightarrow v_p = v_{max} * \frac{[S]}{k_m \left(1 + \frac{[I]}{k_I} \right) + [S]} \rightarrow \alpha = 1 + \frac{[I]}{k_I}$$

$$\text{Simple Michaelis - Menten} \rightarrow v_p = \frac{v_{max}[S]}{k_m + [S]}$$

در نتیجه همانطور که دیده میشود، $\alpha > 1$ پس مخرج کسر بیشتر از حالت ساده معادله میکائیل-منتن خواهد بود و در نتیجه سرعت تولید پروتئین در هنگام حضور یک بازدارنده رقابتی مطابق آنچه انتظار میرود کمتر خواهد بود از حالت ساده.

ب)

$$\frac{dP}{dt} = k_{cat}[ES] \rightarrow v_p = k_{cat}[ES]$$

$$[E]_{total} = [E] + [ESI] + [ES] = [E] + \frac{[ES][I]}{k'_I} + \frac{[E][S]}{k_m} = [E] \left(1 + \frac{[S]}{k_m} \right) + [ES] \left(\frac{[I]}{k'_I} \right)$$

$$\rightarrow [E]_{total} = [E] \left(1 + \frac{[S]}{k_m} \right) + \frac{[E][S]}{k_m} \left(\frac{[I]}{k'_I} \right) = [E] \left(1 + \frac{[S]}{k_m} + \frac{[S][I]}{k_m k'_I} \right) = [E] \left(1 + \left(\frac{[S]}{k_m} \right) \left(1 + \frac{[I]}{k'_I} \right) \right)$$

$$\rightarrow [E] = \frac{[E]_{total}}{\left(1 + \left(\frac{[S]}{k_m} \right) \left(1 + \frac{[I]}{k'_I} \right) \right)}$$

$$[ES] = \frac{[E][S]}{k_m} = \frac{[E]_{total} * [S]}{\left(1 + \left(\frac{[S]}{k_m} \right) \left(1 + \frac{[I]}{k'_I} \right) \right) * k_m} \rightarrow v_p = k_{cat} * \frac{[E]_{total} * [S]}{\left(1 + \left(\frac{[S]}{k_m} \right) \left(1 + \frac{[I]}{k'_I} \right) \right) * k_m}$$

$$k_{cat} * [E]_{total} = v_{max} \rightarrow v_p = v_{max} * \frac{[S]}{k_m + [S] \left(1 + \frac{[I]}{k'_I} \right)} \rightarrow \beta = 1 + \frac{[I]}{k'_I}$$

$$\text{Simple Michaelis - Menten} \rightarrow v_p = \frac{v_{max}[S]}{k_m + [S]}$$

در نتیجه همانطور که دیده میشود، $\beta > 1$ پس مخرج کسر بیشتر از حالت ساده معادله میکائیل-منتن خواهد بود و در نتیجه سرعت تولید پروتئین در هنگام حضور یک بازدارنده غیر رقابتی نیز مطابق آنچه انتظار میرود از حالت ساده کمتر خواهد بود.

(پ)

واکنش اول

$$\frac{dE}{dt} = -k_i[E][I] + k_{-i}[EI] - k_1[E][S_1] + k_{-1}[ES_1] + k_4[FS_2]$$

$$\frac{dS_1}{dt} = -k_1[E][S_1] + k_{-1}[ES_1]$$

$$\frac{dI}{dt} = -k_i[E][I] + k_{-i}[EI]$$

$$\frac{d[EI]}{dt} = k_i[E][I] - k_{-i}[EI]$$

$$\frac{d[ES_1]}{dt} = k_1[E][S_1] - k_{-1}[ES_1] - k_2[ES_1]$$

$$\frac{dP_1}{dt} = +k_2[ES_1]$$

$$\frac{dF}{dt} = -k_3[F][S_2] + k_{-3}[FS_2] + k_2[ES_1]$$

$$\frac{dS_2}{dt} = -k_3[F][S_2] + k_{-3}[FS_2] + k_2[ES_1]$$

$$\frac{d[FS_2]}{dt} = k_3[F][S_2] - k_{-3}[FS_2] - k_4[FS_2]$$

$$\frac{dP_2}{dt} = k_4[FS_2]$$

واکنش دوم

$$\frac{dE}{dt} = -k_1[E][S_1] + k_{-1}[ES_1] + k_4[FS_2]$$

$$\frac{dS_1}{dt} = -k_1[E][S_1] + k_{-1}[ES_1]$$

$$\frac{dI}{dt} = -k_i[F][I] + k_{-i}[FI]$$

$$\frac{d[FI]}{dt} = k_i[F][I] - k_{-i}[FI]$$

$$\frac{d[ES_1]}{dt} = k_1[E][S_1] - k_{-1}[ES_1] - k_2[ES_1]$$

$$\frac{dP_1}{dt} = +k_2[ES_1]$$

$$\frac{dF}{dt} = -k_3[F][S_2] + k_{-3}[FS_2] + k_2[ES_1] - k_i[F][I] + k_{-i}[FI]$$

$$\frac{dS_2}{dt} = -k_3[F][S_2] + k_{-3}[FS_2] + k_2[ES_1]$$

$$\frac{d[FS_2]}{dt} = k_3[F][S_2] - k_{-3}[FS_2] - k_4[FS_2]$$

$$\frac{dP_2}{dt} = k_4[FS_2]$$

واکنش سوم

$$\frac{dE}{dt} = -k_i[E][I] + k_{-i}[EI] - k_1[E][S_1] + k_{-1}[ES_1] + k_4[FS_2]$$

$$\frac{dS_1}{dt} = -k_1[E][S_1] + k_{-1}[ES_1]$$

$$\frac{dI}{dt} = -k_j[F][I] + k_{-j}[FI] - k_i[E][I] + k_{-i}[EI]$$

$$\frac{d[FI]}{dt} = k_j[F][I] - k_{-j}[FI]$$

$$\frac{d[EI]}{dt} = k_i[E][I] - k_{-i}[EI]$$

$$\frac{d[ES_1]}{dt} = k_1[E][S_1] - k_{-1}[ES_1] - k_2[ES_1]$$

$$\frac{dP_1}{dt} = +k_2[ES_1]$$

$$\frac{dF}{dt} = -k_3[F][S_2] + k_{-3}[FS_2] + k_2[ES_1] - k_j[F][I] + k_{-j}[FI]$$

$$\frac{dS_2}{dt} = -k_3[F][S_2] + k_{-3}[FS_2] + k_2[ES_1]$$

$$\frac{d[FS_2]}{dt} = k_3[F][S_2] - k_{-3}[FS_2] - k_4[FS_2]$$

$$\frac{dP_2}{dt} = k_4[FS_2]$$

(ت)

برای این قسمت کدی زده شده است که در فایل ارسالی با نام **Q6_part4.py** موجود است. در این کد، برای هر یک از سه واکنش داده شده، توابع دیفرانسیل با توجه به قسمت (پ) نوشته شده، و معادلات دیفرانسیل با شرایط اولیه ذکر شده (برای مواردی که شرایط اولیه ذکر نشده بود، مقدار غلظت اولیه شان صفر در نظر گرفته شده است) حل گشتند و نمودارهای خواسته شده در تابع **plotter** رسم شدند. همچنین حل کننده دستگاه معادلات دیفرانسیل نیز در فایلی با نام **ODESolver.py** موجود است. برای حل معادلات دیفرانسیل به روش عددی از روش **Forward Euler** استفاده شده است. (منبع فایل **ODESolver.py**: این [لینک](#) است) نمودارهای خواسته شده همراه با فایل تمرین آپلود شده اند. در نمودار **comparison** غلظت در هنگام حضور مهار کننده با رنگ سبز و هنگامی که مهار کننده حضور ندارد با رنگ آبی رسم شده اند، همانطور که مشاهده میشود، در هنگام حضور مهار کننده، غلظت با نرمی بیشتری افزایش میابد تا به ماکسیمم مقدار خود برسد، در حالی که اگر مهار کننده حضور نداشته باشد، غلظت ابتدا تا ماکسیمم میزان خود پیش میرود و سپس ثابت میماند. دلیل این امر به این صورت است که همانطور که از نام مهار کننده مشخص است، در هنگام حضورش میزان افزایش غلظت پروتئین را مهار میکند و رفتاری مجانبی به آن میدهد.